

III EDUSTAJAKOKOUSTA KOSKEVASTA KYSYMYKSESTÄ

Siihen, että Keskuskomitea on yhtynyt Enemmistökomiteain Byroohon yleisen edustajakokouksen koollekutsu-
miseksi, „Iskra” vastasi (94. n:ssa) herjauksilla, hystee-
rialla, uusilla henkilökohtaisilla epäilyksillä, taruilla
vähemmistöryhmien voimasta j.n.e. Kaikkiin näihin edes-
ottamuksiin, jotka ovat Liigan kuuluisan edustajakokouksen
arvoa vastaavia, me emme tietenkään vastaa. Oleellisesti
kannattaa huomauttaa vain kahdesta kohdasta. Jos edustaja-
kokous pidetään, sanoo „Iskra”, niin vain *eristäytyneiden
virtausten konferenssina*. Toisin sanoen: uusiskralaiset
tunnustavat eristäytyneensä puolueesta, tunnustavat kahtia-
jakaantumisen tapahtuneeksi. Tuon avomielistä tunnusta-
mista olemme aina pitäneet inhottavaa salaista kahtiajaka-
mista parempana. Mutta kuinka se on, herrat: te tunnus-
tatte itsenne puolueen osaksi, joka on erkaantunut toisesta
osasta, ja samaan aikaan pidätte vaatimattomasti kiinni
koko puolueen titteleistä ja arvonimistä („Pää-äänenkän-
nattaja”, „Neuvosto”)? Onkohan tuo rehellistä?

Toiseksi. „Iskra” tavallisesti tunnustaa puolueen kahtia-
jakaantuneeksi, kun kysymyksessä on keskustelinten tilin-
teko puolueelle, mutta samaan aikaan tunnustaa puolueen
yhtenäiseksi, kun kysymyksessä on keskustelinten ylivalta
puolueessa. Niin nytkin. Toisaalta — „eristäytyneet virtauk-
set”. Toisaalta, „edustajakokouksen voi kutsua koolle vain
Neuvosto”. Mainiota, herrat! Mutta miksi „Neuvostonne”
on vaiti? Miksei se ole vastannut Keskuskomitean ilmoi-
tukseen vuoden 1905 maaliskuun 4 pltä? Miksei „Iskran”

94. n:ssa ole halaistua sanaa Neuvostosta? Eivätköhän puolueen jäsenet ole oikeutettuja kysymään: mitenkäs se on, onko sitä heidän Neuvostoaan olemassakaan? kykeneekö se kokoontumaan ja tekemään päätöksiä?

Kirjoitettu huhtikuussa 1905

*Julkaistu ensi kerran v. 1931
XVI Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
